

man kunde købe eller sælge sin Valuta; og naar man staar paa det Standpunkt, synes jeg, man meget vel kunde skride videre ad denne Vej, som enten maa ende med et fuldstændigt Sammenbrud, hvad den sikkert vil gøre, eller ogsaa med en virkelig teknisk Centralisering. Jeg forstaaer udmærket godt, at den højtærede Erhvervsminister ikke selv fordyber sig i den Slags Ting, men siger, at det er forholdsvis uskyldigt; for i hans Øjne er det forholdsvis uskyldigt. Men jeg begriber ikke, at et Parti, som i den Grad som Venstre er bekymret paa den frie Rørelses Vegne, kan gaa med til dette her.

Nu siger — maa jeg indskyde den Bemærkning — den højtærede Statsminister: Ja, men det drejer sig dog ikke om hele Erhvervslivet, for de importerer jo ikke alle sammen. Nej, men det er for det første et meget stort Antal, hvad den højtærede Minister ogsaa indrømmede. Og desuden er der Eksportørerne; Eksportørerne er *Sælgere* af Valuta, og det nuværende System giver dem for lidt for deres Valuta. Det er klart at naar der er Konkurrence, faar de det mest mulige for deres Valuta. Hvis man vil regne ud, hvad danske Eksportører allerede har tabt ved alle disse Restriktioner, ved af den Grund ikke at faa saa meget for deres Valuta, som hvis de havde haft et frit og aabent Marked, vil man komme til meget klækkelige Beløb. Det har Venstre — det vil sige det Venstre, som i sin Tid talte imod Importregulering — jo fuldstændig Ret i, at den frie Konkurrence frembringer netop de rigtige Priser. Det er det, vi skulde have frem og holde paa; og naar vi fra vor Side er gaaet med til denne Valutaregulering, er det i Kraft af, at vi lod os berolige af Hr. Jørgen Christensen. Det skulde vi ikke have gjort, det ved jeg meget godt nu.

Naar det ærede Medlem for 3die Kreds brugte det spidige Udtryk, om det konservative Parti vilde anse det for ærefuldt ikke at handle, som Venstre handler i denne Sag, saa vil jeg svare, at vi anser det for fuldkommen ærefuldt at stole paa en Venstreministers Tilsagn om, at det er Lovens klare Forudsætninger. Han maatte jo ogsaa selv bagefter sige: Jeg synes ikke, at det, som nu sker, er i Lovens Aand. Nu siger den højtærede Erhvervsminister meget rigtigt, at det kommer ikke an paa Lovens Aand, det, det kommer an paa, er, at da der skulde stemmes, rejste han sig op. Ja, det er jo det, Aanden er skrøbelig... (Afbyrdelse). Naa ja, det er Kød, der er skrøbeligt, men lad det nu være Aand eller Kød, det kan ikke være lidet ærefuldt, at

man holder sig til Aanden, heller ikke for Hr. Jørgen Christensen. Den højtærede Erhvervsminister brugte det Udtryk, at Hr. Jørgen Christensen „muligvis“ havde sagt det; han ikke alene *muligvis* har sagt det, men han har *virkelig* sagt det, jeg læste det op af Rigsdagstidenden. Den Omstændighed, at man staar paa det Standpunkt, at man forelægger en Lov og forsikrer, at den skal gennemføres i den og den Aand, og senere selv maa konstatere, at den ikke er ført ud i Livet i den Aand, og man saa ikke desto mindre gaar videre, kan dog umuligt bruges som Grundlag for en stor Ros over Hr. Jørgen Christensen og en Bebrejdelse overfor os i Retning af, at vi ikke vilde handle ærefuldt, hvis vi ikke handlede akkurat ligesaa. Just fordi der er tilføjet, ikke særlig de Konservative, men Almenheden disse Skuffelser fra Venstres Side, beder jeg den højtærede Erhvervsminister være ganske forvisset om, at vi føler ingen Bitterhed ved den nuværende Situation i Forholdet til Venstre. Naar det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) har sagt: Det er ikke alene i denne Samling, at vi vil stemme for Love, der kommer fra denne Regering, vi vil *fortsætte*, som han udtrykte sig — atter et udmærket Udtryk —, var hans Ord i saa Henseende sødt forjættende.

Maegaard: Min Hørelse er desværre ikke saa god, og jeg hørte derfor ikke det ærede Medlems sidste Bemærkning. Den var sikkert morsom, men paa den anden Side kunde den vistnok have trængt til Kommentarer. Jeg skal imidlertid hverken komme ind paa det personlige eller paa det politiske, som det ærede Medlem sluttede med forrige Gang, han havde Ordet, men kun gøre en Bemærkning angaaende det ærede Medlems Bebrejdelse overfor mig: at jeg i mine Udtalelser havde indrømmet, at Venstre nok vilde være med til Importbegrænsning, men ikke til Importregulering. Det er meget muligt, at min Udtalelse ikke har været formet helt korrekt, det ærede Medlem opfatter jo som bekendt udmærket. Det, jeg vilde sige med dette: allerhøjest Begrænsning — saaledes var det vistnok, jeg udtrykte mig —, var, at for saa vidt Valutacentralen i det hele taget giver sig af med, hvilket jo er Hensigten med den, at kontrolere Valutahandelen i vort Land og stille til Raadighed for Importørerne de Kvanta af Valuta, som de i det givne Tilfælde har Brug for, kan der ved denne Virksomhed indtræde Forhold, som kan virke generende for den enkelte Importør